



ollesin ma enne se järrele mõttelnu, siis se pahhandus ei olles mitte sündinud.

Õ: Wata nenda olled sa isse patto läbbi kül surma kōhnut ennese peäle saatnud, agga ei sa woi isse ennast sest häddast lahti peasta.

R: Oh Jeesus peasta sinna! sinna olled se õige ärrapeastia, ning olle mulle waese pattusele armolinne.

Õ: Agga eks sa olle mittoford räästoll peält kuulnud, et se liigjõminne üks raske armal. E pat on, ning et kurrat selle kõie läbbi keigeennamiste teid ma-rahwast omma pimmedusse risis kinni peab ja teid hukka sadab.

R: Küllab se, armas õppetaja, on kuuldud ka, agga kes ussub iedda, ja kes wottab sedda tähhele panna?

Õ: Noh, wata, sest se, Jummal parago! tulleb, kui teie Jummalia sanna ei pea meles, ning teie südda sest tühhi on, siis se kurri waim keik-suggu kurja himmude umrohto teie süddames kaswatab, ja se läbbi teid hukka sadab.

R: Kül se waenlane üks pettis on, ja meie sü on se ka, et meie wotrame tem.